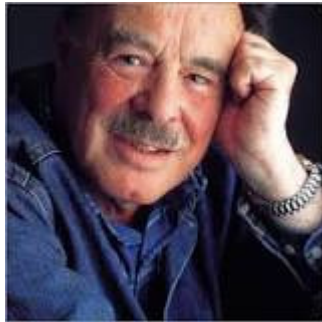

Bijbelse Tijdgenoten Prof. Dr. Bob Smalhout (2)

Inleiding tot het schrijven het boek

Vaak is mij de vraag gesteld waarom ik mij als arts bezighoud met het schrijven van Bijbelverhalen. Het antwoord is simpel. De stimulans om dat te doen komt voort uit mijn beroep.

Bijna 40 jaar heb ik zieken bezocht, gewerkt in operatiekamers en intensive care units, stervenden bijgestaan, bange patiënten gerustgesteld, geschokte familieleden opgevangen en kinderen gereanimeerd. Vaak komt het dan bij die hoogst emotionele gebeurtenissen tot een gesprek over de essenties van leven en dood. Dan blijkt dat heel veel mensen troost en steun willen zoeken bij een hogere instantie die de banale belangen van het dagelijks leven ver overstijgt.

Dit verlangen is universeel. Ik heb het gezien in de ogen van duizenden doodzieke en benauwde patiënten. Vooral als de knellende conventionele banden van hun nationaliteit ras geloof en traditie door hun ellende en pijn steeds losser werden. De angstige ogen van al die mensen straalden iets uit dat ze allen gemeen hadden. Er was geen verschil meer te zien tussen de troost zoekende blikken van christenen, joden, moslims, hindoes of Jehova's getuigen.

In onze huidige maatschappij, die na de jaren 60 snel ontkerkelijkt is, weten velen met hun zoektocht naar een religieus houvast geen raad. Het klassieke klankbord van de dominee, de pastoor of de Rabbijn is vrijwel uit onze samenleving verdwenen en veel hedendaagse artsen verschansen zich achter een medisch technisch bolwerk waar geen plaats meer is voor levensbeschouwelijke gesprekken.

De kerken hebben het de laatste 50 jaar behoorlijk laten afweten en hebben de band met hun gemeenteleden meestal niet kunnen vasthouden. Ze hadden geen antwoord meer op de hectische gebeurtenissen van onze tijd. Een van de meest voorkomende vragen is bijvoorbeeld hoe een alleswetende en liefdevolle God het kan toestaan dat er zoveel gruwelijkheden gebeuren en er zoveel ellende is. Of hoe de Almachtige het over zijn hart kan verkrijgen een onschuldig kind aan een vreselijke ziekte te laten sterven. Kennelijk heeft nooit iemand de nabestaanden verteld dat de Eeuwige geen politieagent is die op de kruispunten van het leven het menselijke verkeer even staat te regelen.

Een andere aanleiding voor het schrijven van Bijbelverhalen was dat vele theologische vakmensen geen antwoord bleken te hebben op voor de hand

liggende vragen. Bijvoorbeeld: waar is Jezus Christus nu eigenlijk aan gestorven? Was Judas wel een verrader? En wat heeft hij dan verraden? Wat was de waarde van de 30 zilverlingen die Judas van de hogepriesters kreeg? Waarom heeft Mozes het Joodse volk via een waanzinnige omweg naar het Beloofde Land geleid?

Bij nauwkeurig lezen van de Schrift is er ook nog het probleem dat de tekst ongelofelijk is gecomprimeerd. Het is te vergelijken met literaire Nescafé: die is niet onverdund te genieten. Maar als men doordringt tot de essentie van wat er staat, wordt duidelijk dat de meeste Bijbelse personen niet de eerbiedwaardige, half-heilige en legendarische figuren zijn waar men ze meestal voor verslijt. Het blijken dan mensen te zijn geweest van vlees en bloed, met alle goede maar ook slechte eigenschappen die wij allen heel goed kennen.

Vaak ook waren ze veel slechter dan wij en maakten ze ongehoorde fouten. Het is fascinerend te lezen hoe dat dan afliep. Hoe personen die wij, rationele twintigste-eeuwers, totaal ongeschikt zouden achten, tegen alle verwachtingen in, toch een succes maken van hun levenstaak. Men ontdekt ook dat gevoelens van verdriet, hoop, woede, afgunst, liefde en haat bij mensen uit de bijbel net zo'n grote rol speelden als tegenwoordig bij ons.

Maar men ontdekt ook dat er door hun levens een rode draad liep. Namelijk het besef dat ze als kwetsbare stervelingen maar een klein onderdeel waren van een groots gebeuren; hun plan van een bovenaardse dimensie die hun leven een doel en een zin gaf; een hogere en universele macht met wetten die bestaan uit eeuwig geldende normen en waarden; morele kostbaarheden die zij moesten overdragen in de lange keten van generaties die begon bij de schepping der wereld en die via onze tijd doorloopt tot aan de Jongste Dag.

Al lezend verdwijnt dan de afstand van tientallen eeuwen en komen de Bijbelse personen steeds dichterbij. Tot dat wij in gedachten oog in oog met ze staan en naar hun levenslessen kunnen luisteren alsof het onze eigen burens zijn. Onze medemensen, onze tijdgenoten uit de bijbel.